

உ
சிவமயம்.

நன்னிலந் தாலுக்கா மாப்பிளை குப்பம்

அங்காளம்மன்

பதிகமும்

தாலாட்டும்.

இஃது.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா கண்ணங்குடி
தாலுகாவைச் சேர்ந்த முத்துநாட்டிலிருந்த
யானைக்குருக்கள் குமாரர் ராமுக்குருக்கள்
அருள்வாக்கிஞர் பாடியதை
இராமநாதபுரம் ஜில்லா அமராவதி புதூரிலிருக்கும்
தா. கணபதி சாமிக்குருக்களால்,

காரைக்குடி

வைசியமீத்திரன் பிரஸ், பிராஞ்சு

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1916.

25:417
N16

1761
394-8111

354

வ.
சிவமயம்.

நன்னிலந்தாலாகா மாப்பிளை குப்பம்
அ ங் க ா ள ம் ம ன்
பதிகமும் தாலாட்டுமீ.

ஆசிரிய விருத்தம்

பஞ்சாட்சரத்திலே நன்னிலந்தனில் வளர்
பார்வதி செகசோதி நீ
பரபிரம் கேசுவரி யோகாசனத்தினி
பாங்கான ஞானரசனி
அஞ்சலென்றடியவர்கள் நெஞ்சகந்தனில்வளர்
தயாபரி செக மோகினி
தயவாக யிருதயமதிலுறவாகி யெனை ரட்சி
படாட்சரி அபிராமிநீ

மிஞ்சிவருபூதமும் பிருமராட்சதர்களும்
 வீரிடும் பிசாசனங்கள்
 மீராது உன்னுடைய பெயர் நாமம் சொன்னவுடன்
 மிஞ்சாது வேதாளமும்
 அஞ்சலென்றிமையர்கள் தஞ்சமென விபூதி
 யணிந்திடக்குறைவராது
 ஆதாரமான பொருள் வேதாந்த ரூபி நீ
 அங்காளவல்லி உமையே.

1.

புவனங்களெங்குமுனைப்போற்றுமடியார்கள்
 போக்கியே அஞ்செலன்பாய்
 பூதல ம்புகழவே மாப்பினை குப்பம் வளர்
 பூவிமீதில் மானிடற்கு
 கவனமது துன்பங்கள் வாராமரெட்சி நீ
 காவலாய் என்னாளுமே
 கனமான பாதமதை தினமாய் நினைந்தவற்கு
 கசடேது கவலையேது
 தவமது தீரவும் அமுர்த நிலை காணவும
 தயாபரியனுக்கிரகம் செய்
 தவராமல் பிர்மத்தில் உறவாக நாதமது
 தப்பாமலொன்று செய்வாய்
 அவதானமான முழு மனதால் வறிந்துருக
 லடியேனுக்குதவி செய்வாய்
 ஆதாரமானபொருள் வேதாந்த ரூபியே நீ
 அங்காளவல்லி உமையே.

2.

வாலை நீபுவனை நீ மாதங்கி ஆதி நீ
 வாராயி முக்கண்ணி நீ
 வடிவான திருபுரை நீ மகமாயி காளி நீ
 வானவர் துதிப்பவளு நீ
 மாலையணி தீபநீ மந்திரம் உபதேசம் நீ
 மாணிக்கம் வைரீரியம் நீ
 மரகத நாமமுந்திருமேனி பச்சை நீ
 மகத்தான கோமளமும் நீ
 காலே நீ உச்சி நீ மாலை நீ யிறவு நீ
 கஞ்ச மலரணிபவளு நீ

கமல சிம்மாசனீ அகண்டதொரு வெளி ரூபிநீ
 அஞ்சலென வந்தவளுநீ
 ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
 அங்காள வல்லி உமையே

3.

நவகோண மத்தி சிவநாமம் புகுந்துநீ
 நாற்பத்தி முக்கோணம்நீ
 ஸ்ரீரூன் பீடம் நீஷ்ட கோணவீடுநீ
 நாக சிம்மாசனமுநீ
 துவமான காடுநீ உபமான நாடுநீ
 தாண்டவ மாடினவள்நீ
 தந்தையெனு மொளியுநீ தக்கனுட வேள்வி பின்
 தய்யலென வந்தவளுநீ
 செயமான மூலநீ திருகோண வாலேநீ
 செவிப்பவர் முன் நிற்பவளுநீ
 திருவான சோதிநீ அறிவாதம் நாதம்நீ
 செயமான வல்லபையுநீ
 அபராத ரூபினி தங்காத நீலிநீ
 அஞ்சலென வந்தவளும்நீ
 ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
 அங்காள வல்லி உமையே.

4.

வேதாந்த வித்துநீ வெளியான சுத்துநீ
 விமலற் திரு நடனமதுநீ
 வித்தார மங்கைநீ முத்தான தங்கம்நீ
 வேதனரி அரிதாயும்நீ
 நாதாந்த ரூபிநீ யேகாந்த சத்திநீ
 நாரணன் சகோதரியுநீ
 நற்று வெண் மதியுநீ பத்தருடல் வாழ்கின்ற
 நன்றான பஞ்சவளுநீ
 சூதாந்தத் துறவினில் வாதாடு மங்கைநீ
 சூட்சமது அறுகுதுணிநீ
 சுதான பனிரெண்டு வித்தான கலையில் நால்
 சூதாக ஓடாமல்நீ
 ஆதாந்த மாகவேநீ தாந்தத்துறவினில்
 அகலாம லுண்மைகொள்நீ
 ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
 அங்காள வல்லி உமையே.

5.

யெந்தனுட யிருதயம் நீ

யெந்தனுட தேசம் நீ யென்னை ரெட்சிப்பவளு நீ
யெளியேனுக் குதவி நீ குருதந்தை தாயும் நீ

யெந்தனுட குல்தெய்வம் நீ
வந்துதவு பாக்கிய நீ தந்த சந்ததமும் நீ

வளர்மாது திருமேவும் நீ
வத்தாத பொய்கை நீ சித்தாதி மூல நீ

வடிவான பொருள் சோதி
சுந்தரி வரமருள் வந்தருள் நீ

அஷ்ட்டாட்சரியும் நீசவுந்தரி சூட்சி
சூரியெனு மாரி நீ காளியெனும் நீலி நீ

சுகந்தாதி அணிபவளும் நீ
அந்தரி புரந்தரி வந்துதன் சுந்தரி

ஆங்காரி ஒங்காரி நீ
ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
அங்காள வல்லி உமையே.

6.

ஊத்தக்குளியில் துற்றாத்த உதிரத்திலு

முண்டான பொய்க்கடிது

உருவாகியங்கே கருவாகி வந்த

ஊறான காயமுடையோன்

குத்தப்படைத்துச் சொத்தைக்கொடுத்து

குறியான அமுர்தமறியேன்

குவென்றபோது வாவென்றனைத்துக்

குறியேது சொல்ல அறியாய்

காத்தைப்பிடித்து பொய்க் கூட்டிலடைத்த

கசடான தேக முனைநான்

காணவுன் பாதமலர் தோணவும் அருள்செய்வாய்

சாட்சியே சூட்சமிதுவும்

அத்தைத் திருப்பிக் கூந்தனையறுத்து

அணுவான அமுர்தமருள்வாய்

ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ

அங்காள வல்லி உமையே.

7.

திருவான சோதி நீ அறியாத நீதியே

தெரியாத மூடருளையே

தினமே நினைந்தரிவு மனமே புகுந்த பின்

திகிலான மாவியமேன்

கருவான வாசலதில்ப் புகுதாமல் நேசர்கள்
 கனியான யமுந்தமருள் வாய்
 கலையான ஓடிவதிலுறவாக நாதமது
 மசுடேது மற்றிவளியில்
 குருவான மூல அறிபாறும்
 குடியான தேகமுடையோர்
 கூசாமல் வந்து கிராம ஆசானிருந்து வெகு
 குடிசாற்க வல்ல உமையே.

8.

அரிதான பாகியதி லுடலே புகுந்ததிரு
 அணுவான நீதியம்மே,
 ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
 அங்காள வல்லி உமையே.

9.

நாதமதுக் காதார சத்திபாதம் பற்றியே
 ராமலிங்கந் தமிழ்க்குகந்து
 நன்மையுடனந் திருமேவி லண்மையாக நாதமது
 கலைசேர்ந்து நன்றாய்வாழ்
 பூதமெனும் பஞ்சவரால் தாய்பா தத்தில்
 புஷ்பமென மனதர்ச்சனைகள் செய்துகொள்ள
 புவிபுகழ்வந்து தவி சந்தானசெல்வம்
 போதமது கல்விதனம் புரிந்து நாளும்
 மாதமுமே மும்மாரி மழையுமபேய
 மானிடர்களுனைப் புகழ்ந்து வணங்கநாளும்
 மகிமைபெற ராஜமுகம் வசியமாகவளர்
 மாத திரு வளர் மகிட்சி யாக
 ஆதவனை அணிகின்ற சிவனந்தனபாரி
 அம்பிகையே ஈஸ்வரியே தாயே நீயே
 ஆதார மானபொருள் வேதாந்த ரூபினீ
 அங்காள வல்லி உமையே.

10.

அங்காளம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

அங்காளம்மன் தாலாட்டு.

ஐங்காளைப்போற்றி அரனுடைய தாள்பணிந்து
 திங்கள்முகவேலவனைச் சேவித்தடிபணிந்து
 மங்களஞ்சேர் ஈஸ்வரியாள் மலர்பதத்தை உட்கொண்டு
 செங்கமலவேதனுடதேவி சரஸ்வதியே
 வாள்த்தி விடைபெற்ற வாரியமுர்தமுன்று
 சேற்குமொரு அக்ஷரத்தால்செப்புகின்றமுப்பொருளும்
 தாழ்த்தியது வாராமல் சத்தகமாய் வந்தருளி
 சேர்த்துமனமகிழ செய்விப்பாய் அங்கம்மாள். 1.

சாற்றுமொரு புஷ்பமதாய் தாய்பதத்திலென்மனத்தால்
 தோத்திரமுட்செய்து துதித்துமனமகிழந்தேன்
 பார்த்துக்கவிகளெல்லாம் பறந்தோடமானிடற்கு
 ஏற்றபடியே யீடேரச்செய்பவள்நீ
 தாகனுடவேள்வியதைத் தடுத்தபிரந்துபின்பு
 உக்கிரமதாய் வந்துதித்த ஒங்கார அங்கம்மாள். 2.

திக்கெல்லாங்கொண்டாட ஜெயவீரபத்ரனுன்னை
 சத்திநீதெய்வமென்று தாழ்ப்பணிந்துமுன்னடக்க
 அண்டபுவனமெலாம் அங்கங்கும் நின்றவவளில்
 மண்டலங்கள்கொண்டாட மாப்பினை குப்பமதி
 லென்றிசையும்கொண்டாட எங்களுக்குலதெய்வமதாய்
 நின்றவனைத்தாராட்டி நிச்சித்தெனமுத்திபோ
 திருவளருங்காவேரி நதிசெனிக்கவந்தவள்தன்
 திருவடியைபோற்றுவற்குதிருவளரச்செய்பவளாம். 3.

தருமுனது கிருபையினால் சந்தானசம்பத்தும்
 வருவ நவுங்கல்விதன மகத்தான ஞானமுதல்
 அங்காளதேவியென்று அன்புவைத்தோராபத்தை
 தங்காமலோட்டிவைப்பாய் தாயேபராபரியே. 4.

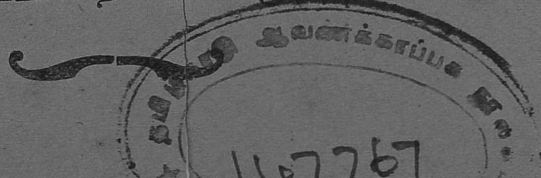
யெங்களுக்குலதெய்வமதா யீஸ்வரியாள்நியிருக்க
 வங்காளகொச்சு மலையாளதேசமுதல்
 கீர்த்திபெற்றுயெங்குங் கிருபைசெய்யமானிடற்கு
 வேரேயொருதெய்வமதை வேண்டுமோ உன்னடுமை
 நாத்திசைகொண்டாடவந்த நாயகியே உன்னடுமை
 சேர்த்துமனமகிழ செய்விப்பாய் அங்கம்மாள். 5.

உன்னையறியாம லுன்செயலேகாணாமல்
தன்னையறியாமல்பெற்ற தாயென்றுந்தோணாமல்
வீணைதிரிந்தலைந்து மெய்பொய்யும் தானுரைத்து
நானென்றுஆசையினால் நகைத்துமனமகிழ்ந்து
நானென்றுவந்தவரை நானையிரக்கவிட்டுக்
கோனென்றகூர்த்தனிடங் கூட்டியனுப்பாமல்
தன்னுயிரைப்போலே மன்னுயிருந்தானை
நின்னபடியே நிறவேற்று அங்கம்மாள். 6.

பிள்ளைக்கவலையினால் பெருந்திரதானடந்து
அள்ளிநிதியை அங்கலகுதான்ழித்து
தள்ளிநடந்துஸ்தலங்களெல்லாம் போயலைந்து
விள்ளமனதுமேலிவித்து மானிடர்கள்
உள்ளத்தெவைபத்துண்மை உன்மேல்தன்னறிவாய்
வள்ளலெனுநாதமதாய் வரககூட்டுகொண்டு
தானாகநின்றுதாய்பதத்தை போற்றுதற்கு
நானெனவேவந்தவற்கு நற்பதமும்நீகொடுத்து
வேண்படிசந்தான சம்பத்துமென்மேலாய்
தோணவேநீகொடுத்துச் சோதியேரட்சியம்மா
சத்திசிவம்மொண்டுமொராய்த் தானாகநின்றவன்நீ
வெற்றிபெற்றுவெங்கும்மெய்கொண்டஅங்கம்மாள். 7.

பத்திமனங்கொண்டு பராபரியை பூஜித்து
சித்திபெறவேணுமென்று தேவிபதமுன்னிருத்தி
கரதனூர்தன்னருளால் காரணியைக்கண்டதினால்
முத்திதரவேணுநீ முக்காலுந்தப்பால்
மனம்போலேவுருமென்று மனோன்மணியாள்சொன்னதினால்
யினமேபிரிந்து யிருந்தேநிதுவரையும்
தவசமுடிந்ததம்மா தாயேயினத்தோடே
கவசமதுசேர்ந்ததுபோல் கன்னிவந்துசேரவைப்பாய்
உன்னொராமலிங்க முத்தமிளக்கொத்துமையாய்
மன்னர்மன்னரோடிவந்து வணங்கவைப்பாய் அங்கம்
மாள். 8.

அங்காளம்மன் தாலாட்டு முறிற்று.

93

2-41

